

På grund häraf, får Utskottet hemställa,
att Kongl. Maj:ts förevarande nådiga framställning icke måtte
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 April 1870.

På Stats-Utskottets vägnar:

Fredrik Alexander Funck.

Reservation

af Herr Nordenfält, L. M.

N:o 39.

Ank. till Riksd. Konstl. d. 5 April 1870, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående
upplåtelse under eganderätt af en till marknads- och kyrko-
stuguplats anslagen mark inom Lycksele socken af Wester-
bottens län. (I. A.)*

I sammanhang med en åren 1800 och 1801 skedd afvittring af pastors-
och skoleboställena i Lycksele socken af Westerbottens län, för hvilket ändamål
karta med beskrifning blifvit af Kommissions-landmätaren A. M. Strinholm upp-
rättad, hade, enligt hvad af ofvannämnde den 11 sistlidne Februari till Riksdagen
aflämnad och uti första samlingen af bihaugget till dess protokoll under N:o 23 in-
tagna nådiga Proposition inhentad, en å denna karta med N:o 109 utmärkt ego-
vidd om 73 tunnland 31 2/3 kappland, som icke vore i nämnda boställens områden
inberäknad, blifvit uppmätt för Umeå stads borgerskaps marknadshus och Lycksele
socknemäns kyrkostugor. Denna afvittring hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande

Bih. till Riksd. Prot. 1870. 4 Saml. 1 Afd. 23 Häft.

i länet genom utslag den 29 November 1803, jemte medgifvande att berörda, till byggnadsplats afsedda mark finge dertill användas, fastställt med förbehåll likväl af den lagliga rätt till större eller mindre vidd inom det utbrutna området, som kunde behörigen styrkas, hvarefter genom Kongl. Brevet den 6 Maj 1817 blaud annat förordnats, att alla då befintliga kyrkostugor väl fingo af sina egare behållas och för gudstjensternas beivstande begagnas så länge de dertill voro brukbara, men inga nya uppföras eller köp om de gamla slutas utan Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes tillstånd. Då emellertid en mängd mer eller mindre dyrbara byggnader redan uppförts och framdeles komme att uppföras samt en reglering i detta hänseende således vore af behovet påkallad, men hinder därför mötte deruti, att tomtplatsen ej kunde upplåtas annorlunda än på sätt och till det ändamål högstberörda nådiga bref föreskrefve, hade dels Lycksele socknemän och dels åtskillige å Lycksele kyrko- och marknadsplats boende tjänstemän, handlande, handverkare och gårdsegare, med hvilka några köpmän och handverkare i Umeå, som innehade gårdar å nämnda plats, sig förenat, hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhållit, dels att ofvanberörda 73 tunnland 31 $\frac{1}{2}$ kappland måtte få för alltid till allmän byggnadsplats afskiljas och särskilda tomtar derå insynas, för att, sedan de blifvit å karta lagda och plan för deras bebyggande fastställd, om verkställighet hvaraf Kongl. Maj:ts Befallningshafvande borde gå i författning, under full eganderätt upplåtas, dels ock att tillfälle till utvidgning af denna plats måtte vid blifvande afvittring i Lappmarken beredas.

Häröfver hade Kongl. Kammar-kollegium i underdånighet afgifvit utlåtande, efter att hafva i ämnet hört ej mindre den till Lycksele socken hörande Öhrträskas kapellförsamling, som instämt i ansökningen, än äfven Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet; och hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande för sin del hemställt, att ofvanberörda ansökning icke för det dåvarande måtte till någon åtgärd förandlea, uti hvilken hemställan Kongl. Kammar-kollegium i underdånighet instämt.

Då likväl Kongl. Maj:t vid detta ärendes föredragning den 1 Maj 1868, med afseende på den af sökandena ifrågakämda regleringens vikt för ortens innevärdare, ansett samma reglering icke böra, på sätt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och Kongl. Kammar-kollegium i nyss berörda utlåtanden föreslagit, lemnas anstående till den blifvande allmänna afvittringen inom Lycksele socken, hade Kongl. Maj:t under sistnämnda dag låtit anbefalla Kongl. Kammar-kollegium att, efter vederbörandes hörande, afgifva nytt utlåtande, huru och på hvad vilkor nämnda egovidd må redan nu kunna afskiljas från kringliggande egor och för alltid upplåtas till tomtindelning och bebyggande.

Med anledning häraf hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, sedan vederbörande kronofogde och afvittringsstyresman blifvit hörda, i skrifvelse den 14 November 1868 föreslagit, att, enär ofvanberörda jordrymd icke lämpligen syntes kunna mantal och ränta åsättas, samma egovidd, såsom afvittringsstyresmannen

ansett, måtte beläggas med årlig ränta i enlighet med Kongl. Förordningen den 28 Juni 1775 och Kongl. Brevet den 5 December 1780 angående skattläggningars verkställande i Savolax och Karelen samt upplåtas under full eganderätt till Lycksele socken, emot skyldighet att ansvara för räntans utgörande och bekosta de åtgärder, som för ifrågavarande ändamål erfordrades, hvarjemte Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, för den händelse att nådigt bifall till ansökningen lemnades, ansåge nödvändigt, att plan för platsens indelning till byggnadstomter uppgjordes och å karta utmärktes, att byggnadsordning upprättades och att dessa åtgärder pröfvades och fastställdes af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande.

Kongl. Kammar-kollegium, som den 8 nästlidne Februari afgifvit underdånigt utlåtande i ämnet, hade dervid till Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes ofvanberörda förslag tillstyrkt nådigt bifall på det sätt, att, sedan plan för platsens ordning och bebyggande blifvit på sökandenas bekostnad uppgjord samt af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande pröfvad och fastställd, marken måtte under full eganderätt upplåtas åt Lycksele socknemän och öfriga, som derå ega byggnader, emot skyldighet att svara för den ränta till Kronan, som af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande åsattes; och har Kongl. Maj:t i nåder föreslagit Riksdagen, att ifrågavarande plats må, emot den ränta, som af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande enligt ofvan åberopade författningar derå sättes, för alltid öfverlåtas till Lycksele kommun i ändamål att, sedan så stor del af platsen, som för kommunens gemensamma behof erfordrades, blifvit afsatt och återstoden af platsen enligt plan, som Länsstyrelsen efter pröfning fastställt, fördelats i byggnadstomter, dessa åt enskilda till bebyggande upplåtas mot de vilkor, kommunen kunde finna skäligt bestämma, men med företrädesrätt för egare af redan å platsen befintliga byggnader att dertill erhålla nödigt tomtutrymme utan högre afgift till kommunen än som, i förhållande till hela arealen, belöpte på den andel de deraf bekomme.

Stats-Utskottet, till hvilket förevarande nådiga framställning blifvit remitterad, har, efter tagen kännedom af frågan rörande handlingar, jemte tillhörande karta, detta ärende till behandling förehafvt; och får, med afseende å hvad sålunda förekommit, vördsamt tillstyrka,

att Riksdagen måtte bifalla hvad Kongl. Maj:t i ofvanberörda måtto behagat föreslå.

Stockholm den 5 April 1870.

På Stats-Utskottets vägnar:

Fredrik Alexander Funck.
